4.1. Ehlisünnet

Ehlisünnet ve'l cemaat, Hz. Muhammed'in (sav) sünnetine uyan, onun ve ashabının yolundan yürüyen kimselere verilen bir isimdir. Bu ifade, hicri III. asırda diğer mezheplerin dışında, Müslümanların büyük çoğunluğunu temsil edenler için yaygın bir tarzda kullanılmaya başlamıştır. Ehlisünnet, İslam dünyasında her daim Müslümanların çoğunluğunu oluşturmuştur. İnanç ve amel bakımından da sahih din anlayışını temsil etmiştir. Ehlisünnet'in inançla ilgili görüşlerinin şekillenmesinde, ilke ve esaslarının belirlenmesinde etkili olan isimlerin başında Hasan Basri ve İmam-ı Azam Ebu Hanife gelmektedir.

5 Mevlüt Özler, Kelama Giriş, s. 41.

Ehlisünnet'in genel görüşleri[6] **:**

- ✓ Allah vardır, birdir, eşi benzeri yoktur ve O'na mahsus sıfatlar vardır.
- ✓ Allah, her şeyin yaratıcısıdır.
- ✓ İman, dil ile ikrar ve kalp ile tasdikten ibarettir.
- ✓ İman ve amel birbirinden farklıdır. Amel imanın bir parçası değildir. İnandığı hâlde dinin emir ve yasaklarını yerine getiremeyen kimse haramları helal saymadıkça dinden çıkmaz.
- ✓ İnsanlar hür irade sahibidirler ve yaptıklarından sorumludurlar.
- ✓ Allah her topluma peygamber göndermiştir. Hz. Muhammed peygamberlerin sonuncusudur. Ondan sonra peygamber gelmeyecektir. Onun peygamberliği evrenseldir.
- ✓ Kur'an Allah'ın vahyidir ve Allah'tan geldiği gibidir, değişmemiştir.
- ✓ İnsanlar öldükten sonra tekrar diriltileceklerdir. Cennet ve cehennem haktır. Allah ahirette müminler tarafından görülecektir.
- ✓ İlk dört halifenin hilafet sırası; Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali şeklindedir.
- ✓ Bir mümine kâfir demek doğru değildir. Ehlikıble (namaz kılan bir kimse) tekfir edilemez.

Ehlisünnet, ana bünyeyi temsil etmektedir ve diğer mezheplerin genel dinî hareketten kopmalarından sonra geride kalan çoğunluğun ortak adı olmuştur. Bu sebeple prensipleri de daha kapsamlı ve daha kuşatıcı bir özellik taşımaktadır.

---

6 bk. A. Saim Kılavuz, Anahatlarıyla İslam Akâidi ve Kelam'a Giriş, s. 408-470; Ali Arslan Aydın, Ehl-i sünnet Akâidi, Şamil İslam Ansiklopedisi, C 2, s.72-80.
7 bk. TDK Sözlüğü, Selef md.
8 MEB Dinî Terimler Sözlüğü, Selefiyye, s. 327.
9 Şerafetin Gölcük – Süleyman Toprak, Kelam, s. 34-36; Necip Taylan, Selefiye, Şamil İslam Ansiklopedisi, C 5, s.374-375.